



Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Trg Ljudevita Posavskog 5
44000 Sisak

Poslovni broj: Pn-53/2025-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Općinski sud u Sisku, po sucu toga suda Andrei Vasiljević, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, A. Mihanovića 3, Zagreb, Područni ured u Sisku, Ulica lipa 4, OIB: 84397956623, zastupan po zaposlenici Nini Stanić, dipl. iur., protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, Zagreb, OIB: 22694857747, kojega zastupa punomoćnica Tamara Stanić Sertić, odvjetnik iz odvjetničkog društva Grgić & partneri, radi naknade štete, nakon glavne rasprave održane i zaključene 18. rujna 2026., na ročištu za objavu presude 25. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje koji glasi:

"Tuženi – EUROHERC OSIGURANJE d.d. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, dužan je tužitelju na račun broj: HR1001005-1863000160, model HR26, poziv na broj 5908-19-19-03390398288 platiti iznos od 13.207,94 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 25. srpnja 2025., do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena te mu nadoknaditi sve troškove, a sve to u roku od 15 dana. "

II/ Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 750,00 eura sa zakonskom zateznom kamatom od 25. rujna 2026. pa do isplate, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a gdje referentnu stopu čini kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke (čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a), u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužbom dostavljenom ovome sudu 21. kolovoza 2025. Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje (dalje: tužitelj) u bitnome navodi kako je 23. siječnja 2012. osiguranica tužitelja Suzana Sladić zadobila teške tjelesne povrede u prometnoj nesreći koja se dogodila u Selima, a ovu nesreću prouzročio je osiguranik tuženika Tihomir Rengel upravljajući vozilom reg. Oznake ZG 7216-DU. Potonji je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Sisku broj K-524/2012 proglašen krivim. Nakon nesreće rješenjem tužitelja broj KLASA: UP/I 14-02/18-01/03390398288, URBROJ: 341-15-5/3-18-002403 od 26. veljače 2018. osiguranici je priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog potpunog gubitka radne sposobnosti, a kao uzrok invalidnosti navedena je 100% ozljeda izvan rada koja je nastala u prometu. Tužitelj dalje navodi kako prema odredbi čl. 159. st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju ima pravo na naknadu štete izravno od društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici, odnosno korisnici motornih vozila osigurani od odgovornosti za štetu, a za utvrđivanje visine stvarne štete mjerodavne su odredbe tog zakona. Nepravomoćnom presudom Općinskog suda u Sisku broj Pn-113/2022 od 2. siječnja 2024. odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu štete na ime isplaćene invalidske mirovine za razdoblje od 1. studenog 2019. do 31. kolovoza 2022. Tužitelj trpi štetu isplatom invalidske mirovine i dalje da se dopisom od 3. srpnja 2025. obratio tuženiku sa zahtjevom za naknadu štete na ime isplaćene mirovine u razdoblju od 1. rujna 2022. do 30. lipnja 2025., u iznosu od 12.239,04 EUR te jednokratnog novčanog primanja u iznosu od 968,90 EUR, no tuženik je zahtjev odbio kao neosnovan radi čega tužitelj predlaže usvojiti tužbeni zahtjev u visini od 13.207,94 EUR.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ne osporava da se dogodila prometna nesreća u kojoj je ozlijeđena osiguranica tužitelja Suzana Sladić. Oспорava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva i iz razloga što je u konkretnom slučaju osnovanost potraživanja tužitelja potrebno prosuđivati primjenom odredbe čl.27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN 151/05, 36/09, 75/09; u daljnjem tekstu ZOOP), jer je to jedini zakon po kojem se mogu utvrđivati obveze tuženika u naknadi štete, a obzirom na njegov pravni status osiguratelja od obvezne automobilske odgovornosti za štete počinjene trećim osobama. Obveza tuženika, društva za osiguranje, postoji samo onda ukoliko bi razmjerni iznos invalidske mirovine koju tužitelj isplaćuje svojem osiguraniku bio veći od razmjernog iznosa mirovine utvrđene za slučaj umirovljenja zbog povrede na radu, u odnosu na koju okolnost tužitelj u tužbi ne prilaže niti predlaže dokaze već svoj zahtjev pogrešno temelji na odredbama čl.165. Zakona o mirovinskom osiguranju. Tuženik ukazuje na pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda RH i Vrhovnog suda RH izraženo u recentnim odlukama iz 2024., 2023., 2022., 2021. i 2020., u odlukama u kojima Vrhovni sud tužitelju HZMO-u nije dopustio podnošenje revizije protiv drugostupanjskih odluka utemeljenih na shvaćanju da se primjenjuje odredba čl. 27. ZOOP-a, kao i u odlukama kojima je revizijski sud meritorno odlučio povodom revizija izjavljenih temeljem čl. 382. st.2. ZPP-a, smatrajući da se radi materijalno pravnim pitanjima važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni, zbog čega te odluke predstavljaju i sui generis izvor materijalnog prava. Tuženik ističe i prigovor zastare potraživanja iz razloga što je od pravomoćnosti rješenja o umirovljenju osiguranice tužitelja do podnošenja predmetne tužbe protekao i subjektivni i objektivni zastarni rok, radi čega predlaže odbiti tužitelja sa tužbenim zahtjevom uz naknadu parničnog troška.

U odnosu na činjenično stanje

3. U tijeku postupka sud je proveo dokaze uvidom u tužbu sa presudom Općinskog suda u Sisku broj K-527/2012 od 3. rujna 2013., (str. 3-5 spisa) presudom Županijskog suda u Sisku broj KŽ-248/2013 od 16. listopada 2014., (str. 6-8 spisa), rješenjem tužitelja od 26. veljače 2018., (str. 9-13 spisa), nalaz i mišljenje o radnoj sposobnosti osiguranika (str. 14-20 spisa), potvrdom tužitelja sa podacima doznačenih mirovinskih primanja (str. 25 spisa), odgovor na tužbu tuženika sa sudskom praksom i dostavljenim odlukama (str. 32-102 spisa). Ujedno je izvršen u uvid u spis ovog suda K-527/2012.

4. Temeljem tako sudu predloženih i izvedenih dokaza u postupku utvrđeno je:

- da se 23. siječnja 2012. u Selima, dogodila nesreća u sklopu koje je Tihomir Rengel presudom Općinskog suda u Sisku broj K-527/2012 od 3. rujna 2013., a koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu broj KŽ-248/136 od 16. listopada 2014., proglašen krivim zbog počinjenja kaznenog djela iz čl. 272. st. 1. i 2. Kaznenog zakona odnosno što je 23. siječnja 2012. oko 5:30 sati u Selima, upravljajući osobnim automobilom marke ALFA ROMEO tip 159, registarske oznake ZG 7216 DU u pravcu Siska, suprotno odredbi članka 47. stavak 2. Zakona o sigurnosti prometa na cestama nije vodio dovoljno računa o pravcu kretanja svoj automobila, olako držeći da svojom vožnjom neće ugroziti sigurnost ostalih sudionika i prometu uslijed čega je u lijevom zavoju sletio ulijevo van kolnika gdje je prednjim dijelom automobila udario u zaštitnu metalnu ogradu nakon čega je došlo do udara desnim bočnim dijelom automobila u travnati odvodni kanal i prevrtanja istog preko desne bočne strane i zaustavljanja kojom prilikom je suvozač Suzana Sladić zadobila višestruki prijelom trećeg vratnog kralješka s pomakom ulomka i posjedničnim nagnječenjem leđne moždine, istiskivanje međukralježničkog koluta, koje ozlijede su teške naravi, dakle iz nehaja kršenjem propisa o sigurnosti prometa tako ugrozio promet da je izazvao nesreću u kojoj je druga osoba teško tjelesno ozlijeđena.
- da je rješenjem tužitelja KLASA: UP/I 14-02/18-01/03390398288, URBROJ: 341-15-5/3-18-002403 od 26. veljače 2018, osiguranici Suzani Sladić, zbog ozljede izvan rada 100% nastao potpuni gubitak radne sposobnosti, te priznato pravo na invalidsku mirovinu počevši od 24. siječnja 2018., u iznosu od 1.779,44 kn mjesečno.
- da je gore navedenim rješenjem utvrđeno kako se utvrđena mirovina osiguraniku isplaćuje putem tužitelja, a na teret sredstava državnog proračuna RH,
- da je tužitelj na teret sredstava državnog proračuna u periodu od 1. rujna 2022. do 30. lipnja 2025. na ime invalidske mirovine Suzani Sladić isplatio novčani iznos od ukupno 13.207,94 EURA (utvrđeno temeljem potvrde o isplati tužitelja str. 25 spisa).

U odnosu na primjenu materijalnog prava:

5. Odredbom čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj 151/2005., 36/2009., 75/2009., 76/2013. 152/2014. i 155/23 – u nastavku: ZOOP) je regulirano pitanje subrogacijskih zahtjeva nositelja socijalnog osiguranja, te je propisano:

(1) Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslovne zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u

okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

(2) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. se smatraju troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji.

(3) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

(4) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovog članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društva za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

6. Odredbom čl. 160. Zakona o mirovinskom osiguranju (»Narodne novine«, br. 102/98., 127/00., 59/01., 109/01., 147/02., 117/03., 30/04., 177/04., 92/05., 43/07., 79/07., 35/08., 40/10., 121/10., 130/10. – pročišćeni tekst, 61/11., 114/11. i 76/12. dalje: ZMO/98 je bilo propisano da

"(1) Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima predviđenim u ovom Zakonu, a koju štetu predstavljaju novčana davanja na teret mirovinskog osiguranja.

(2) Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća troškove i svote davanja koje se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to: 1) novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u razmjernoj svoti, 2) troškove profesionalne rehabilitacije kao i novčane naknade u svezi s korištenjem tog prava.

(3) Zahtjevom za naknadu štete može se obuhvatiti ukupna svota štete (kapitalizirana šteta) ili svota stvarne štete (pojedino davanje) koja se odnosi na određeno razdoblje (npr. kalendarska godina).

(4) Kada se šteta sastoji u obvezi Zavoda na trajna novčana davanja, Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u jednoj ukupnoj svoti (kapitalizirana šteta). Ta se svota izračunava prema visini priznate mirovine i prema Tablicama aktuarske matematike koje utvrđuje Zavod. Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u ukupnoj svoti i neposredno od društva za osiguranje.

(5) Visina naknade štete prema odredbama stavka 2. točke 1. ovoga članka određuje se prema preostalom trajanju mirovinskog staža i godina života korisnika, odnosno osobe po kojoj su članovi obitelji stekli pravo na mirovinu, potrebnih za stjecanje prava na punu starosnu mirovinu.

Odredbom članka 156 Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 156/2025) je propisano

(1) Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju.

(2) Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja:

1. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata invalidske mirovine, neovisno o činjenici naknadnog ispunjenja uvjeta na prijevremenu starosnu ili starosnu mirovinu

2. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na obiteljsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata obiteljske mirovine bez obzira na to bi li umrli osiguranik, da je živ, ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu starosnu ili starosnu mirovinu

3. novčana davanja na osnovi priznatog prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja

4. troškove profesionalne rehabilitacije, kao i novčane naknade u vezi s korištenjem tog prava.

(3) Zahtjevom za naknadu štete Zavod može obuhvatiti ukupnu svotu štete (kapitaliziranu štetu) ili svotu stvarne štete prema isplatama (pojedinih davanja) koja se odnosi na određeno razdoblje.

(4) Kada se šteta sastoji u obvezi Zavoda na trajna novčana davanja, taj se iznos štete može zahtijevati i u ukupnom iznosu (kapitalizirana šteta), a izračunava se prema visini priznate mirovine ili drugog davanja i tablicama aktuarske matematike koje donosi Zavod po prethodno pribavljenom mišljenju ministarstva nadležnog za financije.

(5) Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u ukupnom iznosu i

Odredbom čl. 164. st. 1. ZMO-a propisano je da zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz članka 161. ovoga Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojega su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete). Odredbom stavka 5. Tog članka je propisano da su za utvrđivanje visine stvarne štete u slučajevima iz stavka 1. Mjerodavne odredbe ZMO-a.

7. Predmet postupka u konkretnom slučaju predstavlja tužbeni zahtjev za naknadom štete koji tužitelj u materijalno pravnom smislu temelji na odredbi Zakona o mirovinskom osiguranju.

8. U postupku je utvrđeno kako je potraživanje tužitelja primarno vezano uz štetni događaj u vidu prometne nesreće od 23. siječnja 2012., u sklopu koje je osiguranica tužitelja Suzana Sladić zadobila teške tjelesne ozljede.

9. Pri tome tuženik nije osporio navod prema kojem je nesreću uzrokovao njegov osiguranik Tihomir Rengel, koji je u sklopu kaznenog postupka oglašen krivim za počinjenje kaznenog djela protiv opće sigurnosti ljudi i imovine i sigurnosti prometa – izazivanjem prometne nesreće, upravo na štetu osiguranika tužitelja.

10. Nadalje, u postupku je utvrđeno kako je osiguraniku tužitelja priznat potpuni gubitak radne sposobnosti upravo uslijed navedenog štetnog događaja – prometne nesreće, te joj je rješenjem tužitelja od 26. veljače 2018. priznato pravo na invalidsku mirovinu.

11. Pri tome je kao uzrok invalidnosti naveden potpuni gubitak radne sposobnosti.

12. Osim navedenog, provedenim postupkom je utvrđeno kako je rješenjem tužitelja utvrđeno da se mirovina isplaćuje putem tužitelja, a na teret sredstava državnog proračuna RH, pri čemu je prema potvrdi od 3. srpnja 2025. (str. 25 spisa) u periodu od 1. rujna 2022. do 30. lipnja 2025. isplaćena u ukupnom iznosu od 13.207,94 EUR.

13. Stoga predmet postupka predstavlja tužbeni zahtjev tužitelja za isplatom novčanog iznosa od 13.207,94 eura sa pripadajućim kamatama kao sporednim potraživanjima, pri čemu tužitelj isti temelji na materijalno pravnoj osnovi u vidu odredaba ZMO-a.

14. Tuženik s druge strane ističe kako pravnu osnovu tužbenog zahtjeva čine odredbe čl. 27. ZOOP-a, a ne ZMO-a, i prema kojoj se razmjerni iznos mirovine određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju ali u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

15. Slijedom navedenog proizlazi da predmet postupka prije svega ovisi o odgovoru na sporno pitanje da li se na tužiteljev zahtjev za naknadu štete primjenjuju

odredbe ZMO-a ili pak odredbe ZOOP-a, obzirom da ostale činjenice nisu sporne niti dovedene u pitanje.

16. U odnosu na takvo sporno pitanje, valja ukazati kako je Vrhovni sud RH u nizu odluka (npr. Rev – 954/2022-3 od 25. siječnja 2023., Rev-1246/2022-3 od 13. prosinca 2022., Rev-12/2022 od 12. siječnja 2022., Rev-3401/2018-3 od 30. travnja 2022., Rev-x 388/2018 od 25. kolovoza 2020., Revd-5342/2021-3 od 19. siječnja 2022., Rev 552/2022-2 od 17. svibnja 2022., Rev 663/2022-2 od 23. svibnja 2023., Rev-1067/12 od 5. prosinca 2017., Rev-5292/2019 od 16. lipnja 2020., Rev-909/2021-3 od 8. rujna 2021.) iznio shvaćanje da je za odluku u sporu koji pokreće HZMO protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine mjerodavan ZOOP koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete tužitelju, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine, a ne zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja.

17. Riječ o ustaljenoj sudskoj praksi najvišeg suda kojom je ukazano da tužbeni zahtjev u predmetu spora (poput onog koji je predmetom i ovog postupka), valja promatrati kroz primjenu čl. 27. ZOOP koji uređuje „subrogacijske zahtjeve nositelja socijalnog osiguranja“ i prema kojemu obveza društva za osiguranje postoji samo onda ukoliko bi razmjerni iznos mirovine koja se isplaćuje osiguraniku HZMO-a bio veći od razmjernog iznosa mirovine koja se isplaćuje zbog umirovljenja zbog povrede na radu.

18. Iz takve sudske prakse nedvosmisleno proizlazi da primjenu materijalnog prava u konkretnom slučaju čine odredbe ZOOP-a kako ukazuje i samu tuženik, a ne odredbe ZMO-a (bez obzira što potonje uređuju izvorno pravo HZMO-a na naknadu štete pri čemu tužitelj predstavlja nominalnog oštećenika jer se šteta temeljem čl. 164. i 161. ZMO-a zapravo nadoknađuje sredstvima tj. fondu mirovinskog osiguranja iz kojega se isplaćuju mirovine u RH).

19. U odnosu na pitanje primjene materijalnog prava ovaj prvostupanjski sud ističe kako je u određenim sudskim odlukama (npr. presudi broj P-171/2020-11 od 13. svibnja 2021. potvrđenoj presudom Županijskog suda u Varaždinu poslovnog broja GŽ-901/2021-2 od 29. srpnja 2021. a koje su obje ukinute rješenjem VSRH broj Rev 552/2022-2 od 17. svibnja 2022.) zauzeo stajalište da se primjenom odredbi ZOOP-a na slučaj poput ovoga te isključivanjem primjene ZMO-a, tužitelja u stvarnosti onemogućuje u ostvarivanju naknade štete propisane potonjim odredbama.

20. Pri tome valja naglasiti da je HZMO kao javna ustanova samo nominalni oštećenik, a šteta temeljem čl. 164. i 161. ZMO-a se zapravo nadoknađuje sredstvima (fondu) mirovinskog osiguranja iz kojega se isplaćuju mirovine u RH (tako u Ustavni sud RH u broj U-I/856/2016 od 7. veljače 2017.).

21. Međutim, sve dok ustaljena sudska praksa VSRH-a nedvosmisleno ukazuje na to da se u postupku poput ovog primjenjuju materijalno pravne odredbe ZOOP-a, a ne ZMO-a, to je i ovaj prvostupanjski sud vezan takvom sudskom praksom i iznesenim stajalištima najvišeg suda, radi čega predmetni spor valja sagledati kroz primjenu odredbi ZOOP-a.

22. Nadalje, u postupku je utvrđeno da tužitelj isplaćuje invalidsku mirovinu zbog ozljede koja je nastala izvan rada pri čemu je ona u periodu od 1. rujna 2022. do 30. lipnja 2025. isplaćena u ukupnom iznosu od 13.207,94 eura (1.195,32 eura od 1. 9. 2022. do 31. 12. 2022., 4.055,16 eura od 1. 1. 2023. do 31. 12. 2023., 4.556,88 eura od 1.1. 2024. do 31. 12. 2024., te 2.431,98 eura od 1.1. 2025. do 30. 6. 2025., uz jednokratna novčana primanja i to za listopad 2022 iznos od 119,45 eura, za siječanj 2023. iznos od 119,45 eura, za travanj 2023. iznos od 120,00 eura, za listopad 2023. iznos od 120,00 eura, za siječanj 2024. iznos od 120,00 eura, za ožujak 2024. iznos od 120,00 eura, za listopad 2024. iznos od 120,00 eura, za studeni 2024. iznos od 80,00 eura i za travanj 2025. iznos od 50,00 eura).

23. Osim navedenog, valja ukazati da sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku (čl. 2. st. 1. Zakona o parničnom postupku "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22. i 155/23; - u daljnjem tekstu: ZPP), te su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (čl. 7. st. 1. ZPP-a).

24. Nadalje, dokazivanje obuhvaća sve činjenice koje su važne za donošenje odluke (čl. 220. st. 1. ZPP-a), a ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu; o postojanju činjenice, zaključiti će primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221. a ZPP-a).

25. Obzirom da pravnu osnovu sagledavanja predmetnog spora čini odredba čl. 27. ZOOP-a to je na tužitelju bio teret dokazivanja stvarne štete u smislu čl. 27. st. 2. ZOOP-a odnosno visine razmjernog iznosa mirovine u smislu čl. 27. st. 3. ZOOP-a.

26. Tužitelj u postupku nije dostavio dokaze o tome da bi ostvarivao pravo na naknadu štete temeljem odredbe čl. 27. ZOOP-a te nije predložio odgovarajuće dokaze (npr. financijsko-knjigovodstveno vještačenje) u prilog drugačijem stajalištu, već štetu potražuje sukladno odredbama ZMO-a pri čemu je uz tužbu dostavio materijalnu dokumentaciju i temeljem čega smatra da je dokazana šteta u smislu odredaba ZMO-a.

27. Kako međutim sukladno gore iznesenoj sudskoj praksi materijalno pravnu osnovu tužiteljeva zahtjeva čine odredbe ZOOP-a, a ne ZOMO-a, a tužitelj nije dokazao da bi po osnovi ZOOP-a ostvarivao pravo na naknadu štete i u kojoj visini, to je primjenom pravila o teretu dokazivanja utvrđeno da tužbeni zahtjev nije osnovan, radi čega je isti valjalo odbiti.

28. U odnosu na troškove postupka tuženik sukladno činjenici uspjeha u sporu te odredbama čl. 154. st. 1., 155. i 164. ZPP-a, prema vrijednosti predmeta spora te dostavljenom troškovniku (str. 129 spisa) ostvaruje pravo na naknadu troškova koji se odnose na:

- trošak sastava odgovora na tužbu temeljem Tbr. 7.1. Tarife u iznosu od 500,00 eura,
 - trošak sastava podneska od 3. ožujka 2026. u iznosu od 250,00 eura temeljem Tbr. 8.3. Tarife,
- što čini ukupni parnični trošak u iznosu od 750,00 eura.
- tuženiku nije priznat sastav podneska od 10. rujna 2026. jer u iznosu od 250,00 Eura jer nije bio nužan za postupak.

29. Stoga je slijedom svega navedenoga odlučeno je kao u izreci.

Sisak 25. rujna 2026.

Sudac
Andrea Vasiljević

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba. Žalba se podnosi putem ovoga suda u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ovjerenog prijepisa odluke. O žalbi odlučuje nadležni drugostupanjski sud.

DNA:

1. Tužitelju
2. Tuženiku po pun .

Broj zapisa: **9-3088d-b3694**

Kontrolni broj: **07bc0-13990-0398c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.